

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.9.2012
COM(2012) 530 final

2012/0260 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2001/110/CE a Consiliului privind mierea

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Propunerea de modificare a Directivei 2001/110/CE privind mierea¹ urmărește:

- (a) să alinieze competențele de executare conferite Comisiei cu dispozițiile prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE); și
- (b) în contextul hotărârii Curții de Justiție în cauza C-442/09² și fără a aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic³ în cazul mierii care conține polen modificat genetic (MG), să clarifice statutul polenului de component special al mierii și nu de ingredient al acesteia.

Motivele și obiectivele propunerii

- (a) Propunerea urmărește să alinieze competențele de executare conferite Comisiei prin Directiva 2001/110/CE la distincția dintre competențele delegate și competențele de executare ale Comisiei, introduse prin articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), și să confere Comisiei competențe delegate suplimentare.

Tratatul face distincție între competențele delegate Comisiei de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale unui act legislativ, astfel cum prevede articolul 290 alineatul (1) din tratat (acte delegate), și competențele conferite Comisiei de a adopta condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, astfel cum prevede articolul 291 alineatul (2) din tratat (acte de punere în aplicare). În cazul actelor delegate, legiuitorul delegă Comisiei competența de a adopta acte cvasi-legislative. În cazul actelor de punere în aplicare, contextul este foarte diferit. Într-adevăr, responsabilitatea de a pune în aplicare actele obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii Europene revine în primul rând statelor membre. Cu toate acestea, dacă pentru aplicarea unui act legislativ sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare, Comisia este autorizată să adopte acte în acest sens. Alinierea Directivei 2001/110/CE la noile norme ale tratatului reflectă această distincție.

În plus, tot în contextul revizuirii delegării competențelor conferite Comisiei după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, dispozițiile directivei menționate anterior au fost, de asemenea, examinate pentru a identifica

---

¹ JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

² Cauza C-442/09, Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Germania) – Karl Heinz Bablok și alții/Freistaat Bayern, JO C 311, 22.10.2011, p. 7.

³ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

eventualele necesități suplimentare în ceea ce privește competențele care trebuie conferite Comisiei în conformitate cu noua clasificare din tratat.

- (b) În urma unei cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare în temeiul articolului 234 CE formulate de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (cauza C-442/09), Curtea de Justiție a emis o hotărâre prin care califică polenul din miere ca fiind ingredient în sensul articolului 6 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora⁴. Această concluzie a Curții s-a bazat pe o evaluare a faptelor prezentate Curții, conform cărora prezența polenului în miere este în principal rezultatul acțiunii apicultorilor înșiși care folosesc centrifugarea în scopul colectării mierii. Cu toate acestea, polenul intră în stup numai ca urmare a activității albinelor. De fapt, mierea conține polen indiferent dacă apicultorul extrage mierea prin centrifugare sau altfel. Prin urmare, este necesar să se precizeze, în Directiva 2001/110/CE, că polenul este un component natural și nu un ingredient al mierii. Totuși, această clarificare nu ar aduce atingere aplicabilității Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 în cazul mierii care conține polen MG⁵ și în special nu va influența concluzia Curții de Justiție conform căreia mierea care conține polen MG poate fi introdusă pe piață numai dacă face obiectul unei autorizații acordate în conformitate cu regulamentul menționat.

Având în vedere aceste considerații, a fost pregătit un proiect de propunere de modificare a Directivei 2001/110/CE.

Context general

Articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) stabilesc o distincție între două tipuri de acte ale Comisiei:

- În conformitate cu articolul 290 din TFUE, legiuitorul poate „delega Comisiei competența de a adopta acte fără caracter legislativ și cu domeniu de aplicare general, care completează sau modifică anumite elemente neesențiale ale actului legislativ”. Actele juridice adoptate de Comisie în acest mod sunt, potrivit terminologiei utilizate în tratat, „acte delegate” [articolul 290 alineatul (3)].
- În conformitate cu articolul 291 din TFUE, statele membre „iau toate măsurile de drept intern necesare pentru a pune în aplicare actele obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii”. Aceste acte conferă Comisiei competențe de executare, atunci când sunt necesare condiții unitare pentru punerea lor în aplicare. În terminologia utilizată în tratat, actele legislative astfel adoptate de Comisie se numesc „acte de punere în aplicare” [articolul 291 alineatul (4)].

---

⁴ JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

⁵ Într-adevăr, după modificarea Directivei 2001/110/CE, mierea care conține polen MG va intra în continuare sub incidența articolului 3 alineatul (1) litera (c) din regulamentul respectiv, în calitate de „produs alimentar produs din OMG-uri”.

Directiva Consiliului 2001/110/CE nu prevede în mod explicit dacă polenul din miere este sau nu ingredient în sensul articolului 6 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2000/13/CE. În absența unei astfel de precizări, Curtea de Justiție, în cauza C-442-09, a emis o hotărâre prin care consideră, pe baza evaluării faptelor care i-au fost prezentate, că polenul este un „ingredient” al mierii, în sensul articolului 6 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2000/13/CE (punctul 79 din hotărâre). Consecințele acestei hotărâri sunt, printre altele, că se aplică normele de etichetare a ingredientelor prevăzute în Directiva 2000/13/CE și, în special, obligația de a indica pe eticheta produsului listele cu ingredientele [articolul 3 alineatele (1) și (2)]. Dat fiind că polenul este prezent în mod natural în miere și pătrunde în stup ca rezultat al activității albinelor independent de acțiunea apicultorului, este necesar să se menționeze explicit în Directiva 2001/110/CE că polenul din miere nu este un ingredient în sensul articolului 6 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2000/13/CE, ci un component. Faptul că mierea este o substanță naturală produsă de albine, la care nu se pot adăuga ingrediente alimentare, este menționat în standardul Codex pentru miere⁶.

Această modificare nu va influența concluzia Curții de Justiție în cauza C-442/09 conform căreia mierea care conține polen MG intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1829/2003. Într-adevăr, după modificarea Directivei 2001/110/CE, mierea care conține polen MG va intra în continuare sub incidența articolului 3 alineatul (1) litera (c) din regulamentul respectiv, în calitate de „produs alimentar produs din OMG-uri”.

Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se aplică pentru procesul de aliniere.

În conformitate cu definiția de la articolul 6 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2000/13/CE, „ingredient” înseamnă „orice substanță, inclusiv aditivi și enzime, folosită în cadrul procesului de fabricare sau de preparare a unui produs alimentar și care rămâne prezentă în produsul final, fie și într-o formă modificată”.

Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii

Nu se aplică.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUĂRILE IMPACTULUI

În ceea ce privește alinierea competențelor de executare ale Comisiei cu TFUE, nu a fost necesară consultarea părților interesate, o expertiză externă sau o evaluare a impactului, deoarece propunerea este o problemă interinstituțională, inerentă intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

În ceea ce privește natura polenului din miere, interpretarea generală care exista înainte de hotărâre era că, din motivele menționate mai sus, polenul a fost un

---

⁶ CODEX STAN 12-1981.

component al mierii și nu un ingredient în sensul articolului 6 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2000/13/CE. Prin urmare, normele de etichetare aplicabile ingredientelor, prevăzute în Directiva 2000/13/CE, (printre altele, lista ingredientelor) nu au fost considerate aplicabile pentru miere. Modificarea propusă a directivei privind mierea are drept scop clarificarea faptului că polenul nu este un ingredient al mierii, iar efectul va fi, prin urmare, în ceea ce privește aplicarea normelor de etichetare prevăzute în Directiva 2000/13/CE, de a reveni la situația existentă până la pronunțarea hotărârii, fără a aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 mierii care conține polen MG. În consecință, nu se așteaptă nicio schimbare semnificativă din partea părților interesate și, din acest motiv, nu a fost realizată nicio evaluare a impactului.

Comisia a efectuat o serie de consultări cu statele membre, în special în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentară și sănătatea animală (SCFCAH), cu părțile interesate (inclusiv cu asociații de apicultori sau cu ONG-uri), în special în cadrul Grupului consultativ pentru lanțul alimentară, sănătatea animală și sănătatea plantelor, al Grupului consultativ pentru apicultură, și cu țările terțe în cadrul unor reuniuni specifice organizate în acest scop după pronunțarea hotărârii și în cadrul diferitor foruri ale Organizației Mondiale a Comerțului (OMC).

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunii propuse

Să se identifice competențele delegate și competențele de executare care ar trebui conferite Comisiei în ceea ce privește Directiva 2001/110/CE și să se stabilească procedura corespunzătoare pentru adoptarea acestui act în noul context juridic determinat de intrarea în vigoare a articolelor 290 și 291 din TFUE.

Să se precizeze faptul că polenul din miere nu este un ingredient în sensul articolului 6 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

Temei juridic

Articolul 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Principiul subsidiarității

Propunerea intră în sfera competențelor partajate între UE și statele membre. Având în vedere natura tehnică a modificării propuse (alinierea normelor în ceea ce privește competențele de executare ale Comisiei și clarificarea statutului polenului), propunerea nu modifică repartizarea competențelor între UE și statele membre, astfel cum este prevăzut de legislația modificată și, prin urmare, este în conformitate cu principiul subsidiarității.

Principiul proporționalității

Obiectivul urmărit de propunere este de a clarifica legislația UE și de a preciza că polenul nu este un ingredient al mierii, ci un component, pentru a reflecta în mod adecvat în legislație originea naturală a prezenței polenului în miere. În acest context,

propunerea introduce în Directiva privind miera o modificare limitată de natură tehnică care nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv. Nu există alte opțiuni pentru atingerea obiectivului menționat mai sus decât modificarea legislației UE, având în vedere existența unei hotărâri a CJUE care asigură interpretarea legislației în vigoare a UE.

În plus, alinierea competențelor de executare conferite Comisiei în Directiva 2001/110/CE cu dispozițiile prevăzute în TFUE rezultă din adoptarea Tratatului de la Lisabona și, prin urmare, este în conformitate cu principiul proporționalității.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2001/110/CE a Consiliului privind mierea

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁷,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În urma hotărârii Curții de Justiție din 6 septembrie 2011 în cauza C-442/09⁸, polenul din miere trebuie considerat ingredient în sensul Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora⁹. Hotărârea Curții s-a bazat pe considerațiile care au rezultat din faptele care i-au fost prezentate, conform cărora prezența polenului în miere se datorează în principal procedurii de centrifugare la care recurg apicultorii pentru colectarea mierii. Cu toate acestea, polenul pătrunde în stup doar ca urmare a activității albinelor și este prezent în mod natural în miere, indiferent dacă apicultorul extrage sau nu mierea prin centrifugare. Prin urmare, este necesar să se precizeze, fără a aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic¹⁰ în cazul polenului modificat genetic din miere, că polenul este un component al mierii – o substanță naturală care nu conține ingrediente, și nu un ingredient în sensul Directivei 2000/13/CE. Prin urmare, Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea¹¹ ar trebui modificată în consecință.

---

⁷ JO C [...], [...], p. [...].

⁸ JO C 311, 22.10.2011, p. 7.

⁹ JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

¹⁰ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

¹¹ JO L 10, 12.1.2002, p. 47.

- (2) Directiva 2001/110/CE conferă Comisiei competențe de punere în aplicare a unora dintre dispozițiile sale. Ca o consecință a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele respective trebuie să se alinieze la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „tratatul”). Desfășurarea de către Comisie a unor consultări adecvate în cursul etapei pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, prezintă o importanță deosebită. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (3) Pentru a se asigura respectarea uniformă, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat pentru ca aceasta să aplice metode prin care să poată verifica dacă miera respectă dispozițiile din Directiva 2001/110/CE.
- (4) Anexele la Directiva 2001/110/CE conțin elemente tehnice care ar putea fi adaptate sau actualizate pentru a ține seama de evoluția standardelor internaționale în domeniu. Directiva respectivă nu conferă Comisiei competențele necesare pentru a adapta sau a actualiza rapid aceste anexe astfel încât să țină seama de evoluția standardelor internaționale. Prin urmare, pentru punerea în aplicare coerentă a Directivei 2001/110/CE, Comisiei ar trebui să i se confere, de asemenea, competența de a adapta sau a actualiza anexele la directiva menționată, astfel încât să țină seama nu numai de progresul tehnic, ci și de evoluția standardelor internaționale.
- (5) Ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare¹², care se aplică tuturor etapelor de producție, prelucrare și distribuție a produselor alimentare și a hranei pentru animale la nivelul Uniunii și la nivel național, dispozițiile de ordin general ale Uniunii privind alimentele se aplică direct produselor reglementate de Directiva 2001/110/CE. În consecință, Comisia nu mai trebuie să aibă competența de a alinia dispozițiile directivei în cauză la legislația generală a Uniunii în domeniul alimentelor. Prin urmare, dispozițiile care conferă aceste competențe ar trebui eliminate.
- (6) Prin urmare, pentru a ține seama de progresul tehnic și, după caz, de evoluția standardelor internaționale, Comisiei ar trebuie să i se delege competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat pentru a adapta sau a actualiza caracteristicile tehnice legate de descrierile produselor și definițiile din anexele la Directiva 2001/110/CE.
- (7) Prin urmare, Directiva 2001/110/CE ar trebui modificată în consecință.
- (8) Întrucât modificările legate de alinierea la tratat se referă exclusiv la competențele Comisiei, acestea nu trebuie să fie transpuse de către statele membre,

---

¹² JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2001/110/CE se modifică după cum urmează:

(1) La articolul 2, se adaugă următorul punct:

„5. Polenul, fiind o componentă naturală specifică mierii, nu este considerat ingredient în sensul articolului 6 alineatul (4) din Directiva 2000/13/CE al produselor definite în anexa 1 la prezenta directivă”.

(2) Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 6a, pentru a stabili metodele care să-i permită să verifice dacă mierea respectă dispozițiile prezentei directive. Până la adoptarea acestor metode, statele membre utilizează, ori de câte ori este posibil, metode validate și recunoscute pe plan internațional, de tipul celor aprobate de Codex Alimentarius pentru a verifica respectarea dispozițiilor prezentei directive.”

(3) Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 6a, pentru a modifica caracteristicile tehnice referitoare la denumiri, la descrierile și definițiile produselor din anexa I și la criteriile de compoziție a mierii din anexa II, în funcție de progresul tehnic și, după caz, de evoluția standardelor internaționale în domeniu.

Articolul 6a

1. Competența de a adopta actele delegate menționate în prezenta directivă este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 4 și 6 este conferită Comisiei pe o perioadă nedeterminată, începând de la (...). (*Oficiul pentru Publicații va completa data intrării în vigoare a prezentului act de modificare*).
3. Delegarea competenței menționate la articolele 4 și 6 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentului European și Consiliului acest lucru.

5. Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 4 și 6 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la data notificării acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv este prelungit cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

(4) Articolul 7 se elimină.

Articolul 2

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 punctul (1), până la [data]. Statele membre comunică Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de articolul 1 punctul 1 din prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*